

ANNE VAN GREEN GABLES

(Anne of Green Gables)

Avondvullende toneelspel door

L.M. MONTOMERY

voor toneel bewerkt door

JOSEPH ROBINETTE

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANNE VAN GREEN GABLES - ANNE OF GREEN GABLES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOSEPH ROBINETTE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1989 by Joseph Roninette

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

ANNE van Green Gables dient zonder onderbrekingen tussen de scènes gespeeld te worden. Als het decor wordt opgesteld zoals de schrijver van het stuk voorstelt kan de ene scène vloeiend overgaan in de ander en de continuïteit gehandhaafd worden.

OVER DE AUTEURS:

L. (Lucy) M. (Maud) Montgomery (1847-1942) is geboren op het Prince Edward Island, Canada. Ze was de vrouw van een dominee en tevens journaliste en onderwijzeres voordat ze de literaire wereld betrad met haar veel geprezen eerste roman "Anne of Green Gables". Het boek had meteen succes en is in vele landen vertaald. De impact van de heldin van het verhaal, Anne Shirley, met haar opgewektheid en levendige fantasie, was zo groot dat mevrouw Montgomery nog zes vervolgen op het origineel schreef. Onder andere "Anne of Avonlea", "Chronicles of Avonlea" en "Anne's House of Dreams".

Joseph Robinette is de schrijver of medeschrijver van 44 gepubliceerde toneelstukken en musicals, waaronder *The Paper Chase*, *Anne of Green Gables*, *Stuart Little*, *The Chocolate War*, *A Rose for Emily* en *The Lion, the Witch and the Wardrobe*. Hij werkte met E.B. White aan de geautoriseerde toneelversie van Charlotte's Web en met de componist Charles Strouse aan de musicalversie hiervan. Robinettes toneelstukken zijn uitgevoerd in het Lincoln Center, het Goodman Theater, Stage One in Louisville en het Honolulu Jeugdtheater. Zijn werk is in alle 50 staten van de USA opgevoerd en in diverse andere landen, waaronder Duitsland, Spanje, Engeland en Zuid-Afrika. Robinette heeft vele prijzen ontvangen, onder meer de Charlotte B. Chorpenning Award voor zijn hele oeuvre. Hij is lid van de Amerikaanse Bond voor Componisten, Schrijvers en Uitgevers en is een van de medeoprichters van Opera for Youth. In 2002 ontving hij voor zijn werk als hoogleraar Drama aan de Rowan Universiteit de Lindback Distinguished Teaching Award voor de excellente manier waarop hij lesgeeft.

PERSONAGES: (belangrijkste rollen,* in volgorde van opkomst)

ANNE SHIRLEY

MATTHEW CUTHBERT
MARILLA CUTHBERT
RACHEL LYNDE
MEESTER PHILLIPS
PRISSY ANDREWS
DIANA BARRY
MRS. BARRY
MINNIE MAY BARRY
JOSIE PYE
RUBY GILLIS
MOODY MacPHERSON
CHARLIE SLOANE
JANE ANDREWS
GILBERT BLYTHE
MISS SUSAN STACY
TANTE JOSEPHINE BARRY
MRS. ALLAN

(*Tekst in twee of meer scènes)

BIJROLLEN:

STATIONSCHIEF
MRS. BLEWETT
DOMINEE BENTLEY
MISS ROGERSON
JERRY BUOTE
TILLIE BOULTER
JIMMY GLOVER
BESSIE WRIGHT
MARY JO
DOMINEE ALLAN
CARRIE SLOANE
PRESIDENT VAN DE QUEEN'S ACADEMY
MR. SADLER

FIGURANTEN:

SCHOOLKINDEREN
MEISJES OP DE ZONDAGSSCHOOL
AFGESTUDEERDEN DER QUEEN'S ACADEMY
ROUWENDE MENSEN
DRAGERS VAN DE KIST

TIJD:

Begin 1900

PLAATS:

Avonlea en andere plaatsen op het Prince Edward Island, Canada

**Suggesties voor dubbelrollen bij een cast van
12 dames en 6 heren**

1^E ACTEUR

Stationschef

Meester Phillips

Jerry Buote

Dominee Allan

1^E ACTRICE

Mrs. Blewett

Tillie Boulter

Miss Susan Stacy

Carrie Sloane

2^E ACTEUR

Charlie Sloane

Mr. Saddler

2^E ACTRICE

Prissy Andrews

Tante Josephine Barry

3^E ACTEUR

Dominee Bentley

Jimmy Glover

President Q. Academy

3^E ACTRICE

Miss Rogerson

Bessie Wright

Mary Jo

Mrs. Allan

De volgende rollen dienen *niet* als dubbelrol gespeeld te worden:

Anne Shirley

Matthew Cuthbert

Marilla Cuthbert

Rachel Lynde

Diana Barry

Mrs. Barry

Minnie May Barry

Josie Pye

Ruby Gillis

Moody MacPherson

Jane Andrews

Gilbert Blythe

OVERZICHT SCÈNES

EERSTE BEDRIJF:

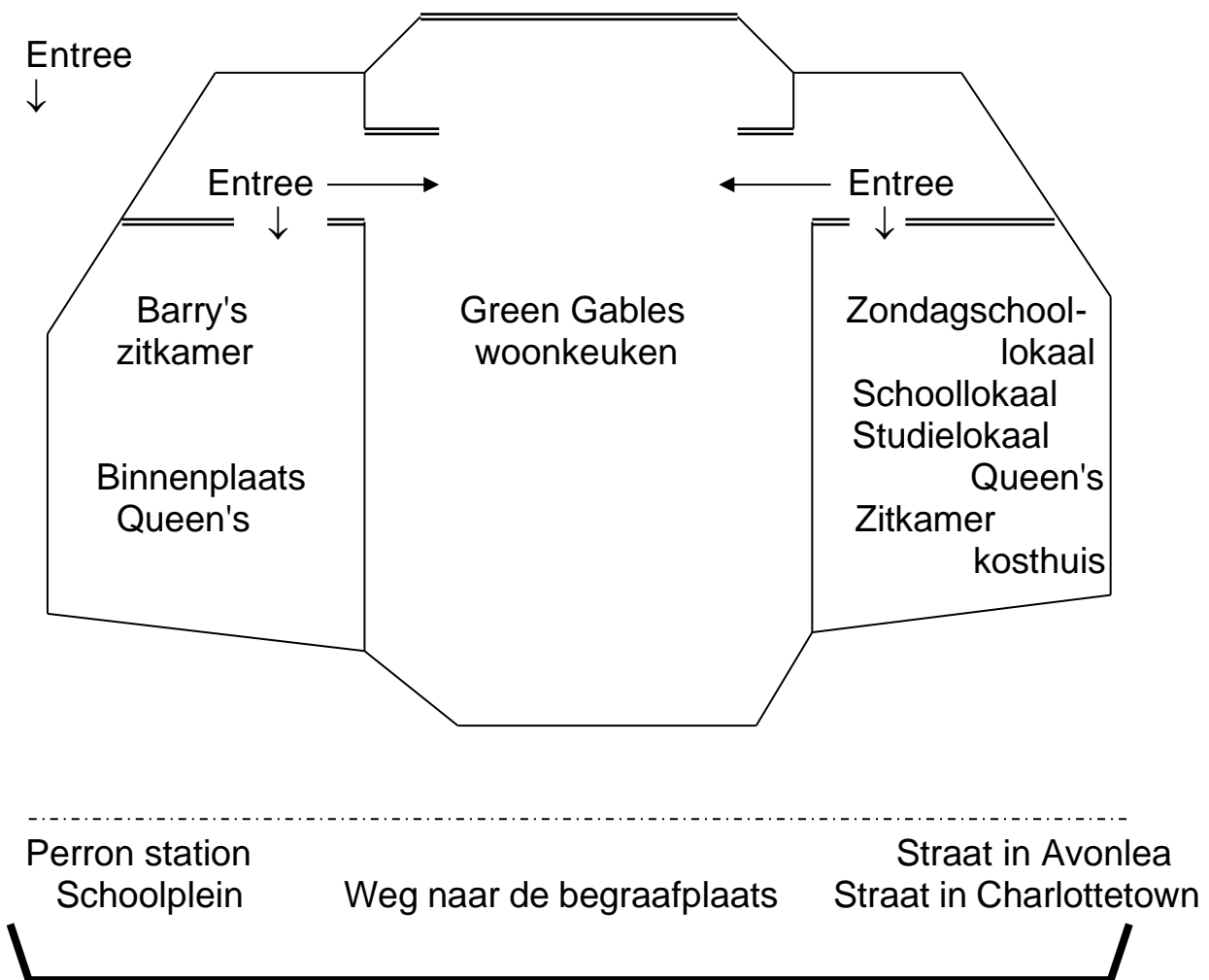
1. Perron op het station
2. Green Gables (woonkeuken)
3. Straat in Avonlea
4. Green Gables
5. Zondagsschoollokaal
6. Green Gables
7. Zitkamer van de Barry's
8. Schoolplein / schoollokaal
9. Green Gables
10. Zitkamer van de Barry's

TWEEDE BEDRIJF:

1. Green Gables
2. Zitkamer van de Barry's
3. Straat in Avonlea
4. Zitkamer van de Barry's
5. Green Gables
6. Zitkamer van de Barry's / studielokaal Queen's Academy
7. Green Gables
8. Zitkamer kosthuis van de Oueen's Academy
9. Straat in Charlottetown
10. Binnenplaats Queen's Academy
11. Green Gables
12. Weg naar de begraafplaats
13. Green Gables

NB: Al deze locaties kunnen in één setting gespeeld worden (zie tekening achterin). Elke scène dient vloeiend over te gaan in de volgende, zodat er een overlappend effect bereikt wordt. Behalve de locatie van Green Gables kunnen alle speelplekken voor meerdere settings gebruikt worden. Omdat elke scène begint en eindigt met spelers die respectievelijk opkomen of afgaan, hoeft het doek tussen de scènes door niet gebruikt te worden.

DECOR

ANNE van Green Gables
 Ontwerp - Bart Healy

EERSTE BEDRIJF

(DECOR: het perron van station Bright River. ANNE SHIRLEY, een jong meisje, zet haar koffer neer en kijkt nerveus om zich heen. Ze spreekt alsof ze aan het repeteren is hoe ze zich moet voorstellen)

ANNE: Hallo, mijn naam is Anne Shirley, maar noem me alstublieft Cordelia. Ik vind dat Cordelia veel beter bij me past, vindt u ook niet? Het is me een grote eer en ik verheug me er erg op dat ik met u naar Green Gables mee mag, Mr. Cuthbert. Ik voel me het gelukkigste meisje in het hele universum... of ten minste in geheel Canada. *(ze loopt naar de rand van het perron en gaat door met "repeteren")* Hallo, mijn naam is Anne Shirley, maar noem me alstublieft Cordelia... *(Het geluid van haar stem sterft weg, maar haar lippen blijven bewegen terwijl de STATIONSCHEF en MATTHEW CUTHBERT, begin 60, opkomen. ANNE ziet hen niet)*

STATIONSCHEF: *(wijst naar ANNE)* Daar staat ze, aan het eind van het perron.

MATTHEW: Maar ik ben voor een jongen gekomen. Mrs. Spenser zou een jongen van Nova Scotia hier naar Bright River brengen. Daarna zou ik hem mee naar huis naar Avonlea nemen.

STATIONSCHEF: Nou ja, Mrs. Spenser kwam uit de trein met dat meisje en vroeg mij op haar te letten tot jij hier kwam.

MATTHEW: Er moet sprake van een vergissing zijn.

STATIONSCHEF: Misschien dat zij het kan verklaren. Het is nogal een prater, dat meisje! Nou, als je me wilt excuseren, Matthew. Dat was de laatste trein vandaag en ik ga naar huis voor mijn avondmaal. *(hij gaat af. MATTHEW loopt aarzelend naar ANNE toe, die stopt met in zichzelf te reciteren als ze hem ziet)*

ANNE: O. Ik hoop toch zo dat u Mr. Matthew Cuthbert bent.

MATTHEW: Och ja, ik meen dat ik dat ben.

ANNE: *(begint opgewekt met haar speech)* Hallo, mijn naam is Anne Shirley, maar noem me alstublieft Cordelia. Ik vind dat Cordelia veel beter...

MATTHEW: Ja, ja, dat heb ik je al eerder horen zeggen. Je praatte

nogal luid.

ANNE: O, ja, die neiging hebben we waar ik vandaan kom. Ik begon al bang te worden dat u niet meer zou komen. Als u niet gekomen was zou ik in die grote kersenboom daar langs het pad geklommen zijn om daar de nacht door te brengen.

MATTHEW: Je bent geen jongen.

ANNE: Maar ik kan evengoed klimmen. En ik zou helemaal niet bang zijn. Ik zou net doen of de bloesems in het maanlicht de pilaren van een kasteel waren.

MATTHEW: Tja, ik denk dat ik je hier niet kan achterlaten. Ik zal je maar mee naar huis nemen en zien wat Marilla er van zegt. Het paard en de buggy staan daarginds. Ik zal je koffer wel dragen.

ANNE: *(pakt haar koffer)* O, dat red ik zelf wel. Al mijn aardse goederen zitten er in, maar het weegt niet veel. Nee maar, is dat niet prachtig?

MATTHEW: Wat?

ANNE: Die boom daarginds. Waar doet die u aan denken?

MATTHEW: Och, dat weet ik niet.

ANNE: Een bruidje natuurlijk, met een wazige sluier. Ik verwacht niet dat ik ooit zelf een bruid zal zijn. Ik ben zo lelijk dat niemand ooit met me zal willen trouwen— behalve misschien een missionaris uit het buitenland. Ik ben niet alleen lelijk, ik ben ook mager. Ik stel me zo graag voor dat ik lekker mollig ben met kuiltjes in mijn ellebogen. Praat ik te veel? Ze zeggen altijd dat ik te veel praat. Zou u liever hebben dat ik niet praat? *(ietwat onverwacht begint MATTHEW geboeid te raken door het haveloze meisje dat voor hem staat)*

MATTHEW: Och nee, ik heb geen bezwaar tegen praatgrage mensen, ik ben zelf nogal zwijgzaam. Praat maar zoveel als je wilt.

ANNE: O, dank u wel! Ik merk nu al wij verwante zielen zijn, Mr. Cuthbert. Ik kan haast niet wachten Green Gables te zien. Mrs. Spenser zei dat er een beek vlakbij is. Dat maakt me bijna volmaakt gelukkig. Maar ik kan nooit volmaakt gelukkig zijn vanwege dit. *(ze haalt een van haar vlechten naar voren)*

MATTHEW: Je haar?

ANNE: Wat voor kleur zou u dit noemen?

MATTHEW: Rood, toch?

ANNE: *(somber)* Ja, rood. Ik kan mijn sproeten, groene ogen en magerte wegdenken... maar nooit mijn rode haar. Heeft u zich ook wel eens voorgesteld hoe het zou zijn om goddelijk mooi te zijn, Mr. Cuthbert?

MATTHEW: Nou nee, nog nooit.

ANNE: Zal uw zuster me aardig vinden ondanks dat ik niet goddelijk mooi ben?

MATTHEW: Ik betwijfel of dat haar iets zal kunnen schelen, maar iets anders misschien wel. Een hele boel misschien. We moesten maar naar huis gaan.

ANNE: Naar huis! Wat klinkt dat heerlijk... haast engelachtig. Ik weet niet of ik daar ooit aan zal wennen.

MATTHEW: Laten we hopen dat je die kans krijgt. Kom nou maar.

ANNE: O ja, laten we niet treuzelen. *(ze maken aanstalten te vertrekken)* Mrs. Spenser heeft me alles verteld over Green Gables en het leek wel een droom. Ik heb mezelf bont en blauw geknepen van mijn pols tot mijn elleboog, maar het was geen droom. Ziet u, mr. Cuthbert, ik heb mijn hele leven... *(Het geluid van haar stem sterft weg als ze afgaan. De volgende scène wordt gespeeld in de woonkeuken van Green Gables. Er wordt aan de deur geklopt. MARILLA CUTHBERT, een vrouw halverwege de 50, komt op vanaf de andere kant van het huis)*

RACHEL: *(stem achter het toneel)* Marilla! Marilla! *(MARILLA opent de deur en daar staat een ademloze RACHEL LYNDE, een vrouw van ongeveer dezelfde leeftijd als MARILLA)*

MARILLA: Goedenavond, Rachel.

RACHEL: Marilla, is alles goed met je?

MARILLA: Ik had gisteren hoofdpijn, maar nu gaat het weer. Waarom vraag je dat?

RACHEL: Ik zat vanmiddag voor het raam erwten te doppen en ik zag Matthew langs rijden met de buggy en de bruine merrie.

MARILLA: Ja?

RACHEL: En ik heb hem nog niet zien terugkomen.

MARILLA: Heb je drie uur lang voor het raam gezeten?

RACHEL: We... hadden een grote erwtenoogst dit jaar. Trouwens,

ik hoorde toevallig Matthew in de winkel van Blair aan Peter Morrison vertellen dat hij van plan was vandaag koolraap te zaaien.

MARILLA: Daar is hij klaar mee.

RACHEL: En?

MARILLA: Toen ging hij weg.

RACHEL: En?

MARILLA: Dat is alles.

RACHEL: Ik vermoed dat dat *niet* alles is, Marilla. Maar omdat ik geen nieuwsgierig Aagje ben, zal ik beslist niet aandringen.

MARILLA: (*berust er in om de waarheid te onthullen*) O, je mag het ook wel weten. Matthew is naar Bright River gegaan. We krijgen een jongetje uit een weeshuis in Novia Scotia. Hij zou met de trein van half vier aankomen. Ze zullen hier zo wel zijn. Ga zitten voor een kopje thee, Rachel.

RACHEL: Ik zal gaan zitten, maar ik hoef geen thee. Ik ben werkelijk stomverbaasd. Meen je dat serieus, Marilla?

MARILLA: We hebben er al een tijdje over gedacht. Matthew wordt ook een dagje ouder en hij heeft last van zijn hart. Dus hebben we gevraagd om een weesjongetje - oud genoeg om karweitjes te doen, maar jong genoeg om nog goed op te voeden.

RACHEL: Nou, Marilla, ik zal je maar ronduit zeggen dat ik denk dat jullie allemachtig dom bezig zijn - een vreemd kind in huis nemen - helemaal niks van hem afweten. Ik las net vorige week in de krant over een man en zijn vrouw die een jongen uit een weeshuis hadden gehaald en hij had het huis in brand gestoken... met *opzet*. En ik heb een ander geval gehoord waar een geadopteerd jongetje alle eieren die hij raapte leegzoog. Maar het ergste geval... ze zeggen dat ginds in New Brunswick een wees vergif in de waterput heeft gegooid en het hele gezin is een afschuwelijke dood gestorven. Alleen was het in dit geval een meisje.

MARILLA: Nou ja, wij krijgen geen meisje. Matthew is bang voor meisjes en hij zou er niet aan denken er een groot te brengen.

RACHEL: Nou, ik kan haast niet wachten om te vertellen... (*verbetert zichzelf*) ...te *zien* hoe het allemaal afloopt. (*loopt naar het raam*) Kijk, Matthew en de jongen komen er net aan. Moeilijk om hem goed te zien bij dit licht, maar zo te zien is het eerste dat je met

hem moet doen zijn haar knippen. Ik ga nu maar snel weg door de zijdeur zodat jij en Matthew alleen met de nieuwe jongen kunnen zijn. En ik zal hierover met niemand een woord reppen. Ik zal jullie zelf het nieuws laten brengen. *(ze maakt aanstalten af te gaan)* O, en Marilla, als ik jou was zou ik het deksel op de waterput heel goed vastmaken. *(ze gaat af)*

ANNE: *(stem achter het toneel)* De rit hier heen was zo schattig. Nee, dat is niet het juiste woord. En mooi ook niet. Het was wonderschoon... wonderschoon! *(Zij en MATTHEW komen op. ANNE ziet MARILLA)* O... hallo. U bent vast...

MARILLA: Matthew Cuthbert, wie is dat? Waar is de jongen?

MATTHEW: Er was geen jongen. Alleen zij was er.

MARILLA: We hebben om een jongen gevraagd. Waarom heb je haar meegenomen?

MATTHEW: Ik kon haar niet toch op het station achterlaten, hoe die vergissing ook tot stand gekomen is.

MARILLA: *(kijkt boos naar ANNE)* Nou, dat is fraai.

ANNE: *(na een pauze)* Wilt u me niet hebben? Wilt u me niet hebben omdat ik geen jongen ben? *(bijna in tranen)* Ik had het kunnen weten. Niemand wil mij ooit hebben. Ik had kunnen weten dat het te mooi was om waar te zijn. *(ze huilt)*

MARILLA: Nou, nou, daar moet je niet om te huilen.

ANNE: Ja, dat moet ik wel. U zou ook huilen als u een wees was en ergens kwam waarvan je dacht dat het je nieuwe thuis was maar dat het niet zo was omdat je geen jongen was. *(MATTHEW geeft haar zijn zakdoek, waar ze in snuit en die ze dan aan hem teruggeeft. MARILLA ontdekt dat ze enigszins geamuseerd is en probeert haar glimlach te verbergen)*

MARILLA: Nou, huil maar niet meer. We gaan je niet vanavond de deur uitzetten. Hoe heet je?

ANNE: *(beheerst zichzelf en dreunt op)* Mijn naam is Anne Shirley, maar noem me alstublieft Cordelia. Ik vind dat Cordelia veel beter...

MARILLA: Wat is er verkeerd aan je bij je echte naam te noemen?

ANNE: Die is zo onromantisch.

MARILLA: Flauwekul. Het is een prima, verstandige, degelijke naam.

ANNE: Goed dan. Maar als u me per se Anne wilt noemen, noem me

dan Anne gespeld met een "e" op het eind,

MARILLA: Oké... Anne gespeld met een "e" op het eind... kun je ons vertellen hoe deze vergissing ontstaan is? Waren er geen jongens in het weeshuis?

ANNE: O, ja, een overvloed aan jongens, maar Mrs. Spenser dacht dat jullie een meisje wilde... O, Mr. Cuthbert, waarom heeft u me niet op het station verteld dat jullie me niet wilde hebben en me daar achtergelaten?

MATTHEW: Nou ja, ik...

ANNE: Als ik de Witte Weg der Verrukkingen en het Meer van het Glinsterende Water niet gezien had, zou het lang zo moeilijk niet geweest zijn om weg te moeten.

MARILLA: Wat bedoelt ze in vredesnaam?

MATTHEW: Dat zijn de nieuwe namen die ze aan de bloeiende appelbomen en de vijver van de familie Barry gegeven heeft.

MARILLA: Dat klinkt of haar verbeelding overuren maakt. Kom mee naar boven, dan zal ik je wijzen waar je vannacht slaapt. Daarna gaan we aan het avondmaal.

ANNE: Ik hoef niets, dank u. Ik kan niet eten wanneer ik in uiterste wanhoop verkeer. U wel?

MARILLA: Ik heb nog nooit in uiterste wanhoop verkeerd, dus dat zou ik niet weten.

ANNE: U kunt zich verbeelden hoe dat is.

MARILLA: Ik heb mijn handen al vol aan de *echte* dingen in het leven. Ik heb geen tijd voor verbeelding. Kom op. *(Zij en ANNE gaan af in de richting van de trap. MATTHEW lijkt een beetje opgewonden. Hij pakt een pijp en tabak uit een kastje, stopt de pijp en steekt hem aan. MARILLA komt weer op en roept naar boven)* Pak eerst je koffer maar uit en kom dan naar beneden. Als je dan nog steeds geen eten wilt kun je in ieder geval goedenacht zeggen. *(tegen MATTHEW)* We sturen haar morgen terug naar het weeshuis.

MATTHEW: Nou ja, ik...

MARILLA: Matthew Cuthbert, je rookt die pijp nooit behalve als je iets dwars zit. Wat is er?

MATTHEW: Ik dacht net dat het toch wel een beetje jammer zou zijn om haar terug te sturen nu ze zo graag wil blijven.

MARILLA: Je bedoelt te zeggen dat je denkt dat we haar moeten houden?

MATTHEW: We kunnen misschien iets voor haar betekenen.

MARILLA: Ik geloof dat het kind je betoverd heeft.

MATTHEW: 't Is een echt lief kind. Echt interessant ook. *(grinnikt een beetje)* Ze praatte me de oren van het hoofd toen we van het station kwamen.

MARILLA: O, het is inderdaad een prater, maar dat is niet in haar voordeel. Trouwens, je hebt iemand nodig om je bij je karweitjes te helpen.

MATTHEW: Ik zou een jongen van hier parttime kunnen aannemen. Het meisje zou wat gezelschap voor jou kunnen zijn.

MARILLA: Ik lijd niet aan gebrek aan gezelschap. En ik ben niet van plan haar te houden. En ik wou dat je naar buiten ging met die pijp.

MATTHEW: Ik zal de merrie op stal zetten. *(Hij gaat af. MARILLA loopt wat ongedurig te ijsberen als ANNE opkomt)*

ANNE: O, Miss Cuthbert, wat een prachtig uitzicht vanuit het raam boven. In het maanlicht glinsteren de bomen en de bloemen helemaal. Het leek net of ze riepen: "Anne, Anne, kom naar buiten. We willen met je spelen." Maar ik durf natuurlijk niet naar buiten te gaan. Wat heeft het voor zin om ergens van te gaan houden als je er toch weer van weggerukt wordt, nietwaar?

MARILLA: *(na een pauze)* Kun je karweitjes opknappen?

ANNE: O, ja. Ik kan poetsen en boenen en afwassen...

MARILLA: Ik bedoel karweitjes buiten... Ach, laat maar. Die Matthew - wat haal ik me in het hoofd? Hij is een belachelijke vent.

ANNE: Ik vind hem heel aardig. Hij vond het niet erg dat ik zo veel praatte, hij leek het wel leuk te vinden. Zodra ik hem zag, voelde ik dat we verwante zielen waren.

MARILLA: Jullie zijn allebei een beetje eigenaardig, als je dat bedoelt met verwante zielen. *(Er wordt op de deur geklopt. MARILLA gaat opendoen en MRS. BLEWETT, een grimmige, strenge vrouw, komt op)* Goedenavond, Mrs. Blewett.

MRS. BLEWETT: *(knikt)* Miss Cuthbert. Ik kwam net Mrs. Lynde tegen aan de voet van de heuvel en ze vertelde me dat u en uw broer een jongetje geadopteerd hadden. Tja, Mr. Blewett en ik

dachten erover om een jong meisje aan te vragen. Denkt u dat ze een hardwerkend meisje met heldere ogen en een sterke rug hebben?

MARILLA: Nou... Dat is toevallig, Mrs. Blewett... misschien in de hemel geregeld. We kunnen wellicht tot een overeenkomst komen. Ziet u, wij hadden een jongen besteld en ze hebben ons een meisje gestuurd.

MRS. BLEWETT: *(bekijkt ANNE)* Ziet er niet fors uit, maar wel taai. Dat moet lukken, denk ik. Als ik je neem, zul je heel braaf moeten zijn... en verstandig... en eerbiedig. Ik zal verwachten dat je werkt voor je onderhoud, vergis je niet. Ik heb een groot gezin. Ze maken vaak ruzie en de baby is vreselijk lastig. Jij kunt mij de zorg voor hun allemaal uit handen nemen. Ja, ik zal haar van u overnemen, Miss Cuthbert. Als u wilt zal ik haar nu meteen mee naar huis nemen. *(ANNE is lijkwit geworden. Ze is ineengekrompen en heeft zich achter MARILLA verscholen)*

MARILLA: Nou ja, dat is goed... *(ze ziet ANNE staan trillen)* ...voor Matthew en mij om over na te denken. Ziet u, we hebben nog niet helemaal besloten of we haar wel of niet zullen houden. We zullen het u morgen laten weten. *(ANNE valt bijna om van opluchting)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto